

Sygn. akt: VIII U 385/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2016 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodnicząca SSO Dorota Stańczyk

Protokolant prot. sądowy Przemysław Ochal

po rozpoznaniu w dniu 31 października 2016 roku w Lublinie

sprawy L. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania L. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 5 lutego 2016 roku znak:(...)

oddala odwołanie

Sygn. akt VIII U 385/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 5 lutego 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w zw. z treścią rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił (...) W. prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych podając, iż wnioskodawca nie udowodnił wymaganego 15-letniego okresu wykonywania pracy w warunkach szczególnych, a jedynie -13 lat,10 miesięcy i 29 dni. Organ rentowy nie uwzględnił jako pracy w warunkach szczególnych zatrudnienia wnioskodawcy w okresie od 09.09.1994r. do 31.12.1998r. w (...)nr (...), gdyż w świadectwie pracy wskazano, że pracował jako robotnik pomocniczy kwatermistrza, zaś nazwa ta nie jest zgodna z treścią przepisów resortowych, w dziale IV poz.19 pkt 2 załącznika do zarządzenia nr 48 Ministra Obrony Narodowej z dnia 12.09.1983r.zawart jest stanowisko „robotnik magazynowy materiałów pędnych i smarów. Do pracy w warunkach szczególnych uwzględniono wnioskodawcy jedynie okres pracy od 15.07.1974r. do 03.12.1988r., z wyłączeniem okresu urlopu bezpłatnego od 1.04.1975r. do 24.08.1975r. oraz służby wojskowej w okresie 24.04.1976r. do 10.09.1976r. (13 lat,10 miesięcy i 29 dni) z tytułu zatrudnienia w Gminnej Spółdzielni (...) „ w S., z tytułu pracy przy wypieku pieczywa (k.12.a.s.).

W odwołaniu od decyzji wnioskodawca zakwestionował jej trafność i wniósł o jej zmianę poprzez przyznanie mu prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. Wskazał, iż wykonywał pracę w warunkach szczególnych jako

robotnik pomocniczy kwatermistrza materiałów pędnych i smarów, co jest zgodne z treścią zarządzenia nr 48 MON z dnia 12.09.1983r., w którym jest zawarte takie stanowisko (k.2 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podnosząc argumentację leżącą u podstaw zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 3-4 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje

L. W. urodził się (...)

W dniu 29 stycznia 2016r. złożył wniosek o prawo do emerytury.

W okresie od dnia 01.09.1972r. do 03.12.1988r. był zatrudniony w Gminnej Spółdzielni (...) w S. , wykonując pracę przy wypieku pieczywa, wymienione w wykazie A dziale X poz.11 pkt 3 wykazu stanowiącego załącznik nr 2 do Uchwały Zarządu Głównego (...) Związku (...) w W. (świadectwo wykonywania pracy w warunkach szczególnych , k.7 a.e.). W okresie od dnia 01.04.1975r. do 24.08.1975r. korzystał w urlopu bezpłatnego, zaś w okresie od 24.04.1976r. do 10.09.1976r. odbył służbę wojskową (legitymacja ubezpieczeniowa nr (...), s.82,84,k.11a.e., akta osobowe, k.4-wyciąg z książeczki wojskowej).

W okresie od dnia 09.09.1994r. do 31.12.1998r , i nadal jest zatrudniony w(...)nr (...) w S. (przejętej następnie z dniem 31.12.1999r. przez (...) (...) w S.), na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony, z dnia 09.09.1994r., następnie zawartej na czas nieokreślony – umowa z dnia 30.08.1995r., w pełnym wymiarze czasu pracy, w charakterze konserwatora. Od 2000r. jest konserwatorem warsztatu remontowego. Nie korzystał z urlopów bezpłatnych, otrzymywał dodatek za pracę za szczególne właściwości pracy (zaświadczenie, k.10 akt kapitałowych, umowy o pracę, a.o.- k.21 a.s.).Otrzymał zakresy czynności na stanowisku robotnika pomocniczego kwatermistrzostwa. Wynika z nich, że do jego obowiązków, w zakresie służby mps (magazyn paliw i smarów), należały następujące czynności – konserwacja sprzętu, przeglądy kontrolne sprzętu, rotacja produktów, utrzymanie pod względem przeciwpożarowym terenu, comiesięczne odwadnianie parku zbiornikowego, mycie filtrów dystrybutorów paliwowych, zbieralnictwo i gromadzenie olejów przepracowanych, pomiary stanów produktów, uzupełnianie paliw w pojazdach, wydawanie olejów i płynów specjalnych użytkownikom z magazynu. W zakresach czynności wymieniono też czynności w zakresie służby mundurowej, min. pomoc przy załadunku i rozładunku , konserwacja obuwia , jednakże wnioskodawca na co dzień tych czynności nie wykonywał (zakresy czynności, k.3,6 a.o, zeznania wnioskodawcy k.38).

Zakład pracy wystawił mu świadectwo wykonywana pracy w warunkach szczególnych, z którego wynika, że od 09.09.1994r. do 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace robotnika pomocniczego kwatermistrzostwa wymienianą w wykazie A dziale IV poz. 19 pkt 2 załącznika do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej nr 48 z dnia 12.09.1983r. (świadectwo, k. 8 a.e.). Wnioskodawca w okresie od 09.09.1994r do 31.12.1998r., w ramach 8-godzinnego czasu pracy wykonywał różne czynności, część z nich - w magazynie paliw i smarów, zwanym również magazynem technicznym. Odbierał z konserwatorowni zużyte oleje i smary, ładował je na wózek widłowy i przewoził do magazynu technicznego, wydawał z niego produkty użytkownikom, sprzątał ten magazyn i wykonywał inne prace porządkowe zarówno w magazynie, jak i wokół niego. Zajmował się także konserwacją czyli czyszczeniem, myciem, malowaniem sprzętu - kanistrów, pompek do przelewania paliwa, beczek, regularnie czyścił filtry paliwowe. Wokół magazynu wykonywał prace porządkowe polegające na sprzątaniu terenu, koszeniu trawników, wycinaniu drzew, musiał też regularnie utrzymywać w odpowiednim stanie pasy przeciwpożarowe znajdujące się obok dystrybutorów paliwa, co polegało na regularnym skopywaniu pasów i pilnowaniu, aby nic na nich się nie znajdowało, było to bardzo istotne we względu na bezpieczeństwo. Prace porządkowe zajmowały mu 2 dni w tygodniu, po 3-5 godziny dziennie. Oprócz tych czynności wnioskodawca zajmował się również w ramach 8-godzinnego dnia pracy, wydawaniem paliwa z dystrybutorów na stacji paliw. Miał też za zadanie comiesięczne odwadnianie tych dystrybutorów, polegające na wypompowywaniu wody ze zbiorników za pomocą pompki, co zajmowało mu kilka godzin , raz w miesiącu. Codziennie rano i po południu dokonywał pomiaru paliwa i sprawdzał, czy nie ma wycieków paliwa. Robił to w celu sprawdzenia, czy zgadza się stan paliwa w porównaniu z poprzednim dniem. Prowadził też książkę pomiarów paliwa ze stacji paliw. Wykonywał też prace porządkowe wokół dystrybutorów. Wnioskodawca w

powyższym okresie nie pracował na stałe w magazynie mundurowym, a jedynie na wiosnę i jesienią każdego roku, przez jeden dzień, pomagał przy załadowywaniu odzieży magazynierowi.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach ZUS, aktach osobowych skarżącego oraz zeznania wnioskodawcy (częściowo) i świadków J. S. (k.36v.-37), Z. G. (k.37v.-38).

Sąd uznał za wiarygodne zeznania wyżej wymienionych świadków. Należy podkreślić, iż przesłuchani w sprawie świadkowie byli osobami obcymi dla wnioskodawcy i nie mieli żadnego powodu, by relacjonować zdarzenia niezgodnie z ich rzeczywistym przebiegiem. Wskazani świadkowie pracowali w pobliżu odwołującego się i z racji swoich obowiązków pracowniczych znali specyfikę czynności i sposób pracy wnioskodawcy. Nadto należy dodać, iż zeznania świadków były spójne i nie zawierały sprzeczności. Wynika z nich jednoznacznie, że poza czynnościami związanymi z wydawaniem i magazynowaniem olejów, benzyny i innych produktów ropopochodnych wykonywał on stale czynności porządkowe, zarówno wewnątrz magazynu technicznego, jak też wokół magazynu i wokół dystrybutorów. Fakt ten potwierdził w swoich zeznaniach wnioskodawca, jednak zeznał, że te czynności porządkowe wykonywał w krótszym czasie niż zeznali świadkowie, tj. raz w tygodniu, a zajmowały mu one tylko godzinę dziennie, zaprzeczył też jakoby zajmował się koszeniem trawników i wycinką drzew, podając, że drzewa wycinał tylko raz, wtedy gdy doznał wypadku przy pracy. Sąd nie dał wiary tym zeznaniom wnioskodawcy, jako sprzecznym z powyższymi zeznaniami świadków oraz z zasadami doświadczenia życiowego. Czynności porządkowe jakie miał wykonywać były na tyle liczne, że nie jest wiarygodne aby zajmowały mu jedynie 1 godzinę dziennie raz w tygodniu, zaś fakt, iż zajmował się też wycinką drzew potwierdza bezsporne zdarzenie polegające na tym, że uległ wypadkowi przy pracy właśnie podczas wycinania drzew. Pozostałe zeznania wnioskodawcy były wiarygodne jako że znajdowały potwierdzenie w zeznaniach przesłuchanych świadków i dowodach z dokumentów. Sąd, z powyższych względów, nie uznał za wiarygodną treść dokumentu w postaci świadectwa wykonywana pracy w warunkach szczególnych, z którego wynika, że od 09.09.1994r. do 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace robotnika pomocniczego kwatermistrzostwa wymienianą w wykazie A dziale IV poz. 19 pkt 2 załącznika do zarządzenia Ministra Obrony Narodowej nr 48 z dnia 12.09.1983r. Jak bowiem wynika z ustaleń poczynionych w sprawie, wnioskodawca w ramach 8-godzinnego dnia pracy, wykonywał także czynności nie wymienione w tym świadectwie, a polegające na wykonywaniu prac porządkowych w magazynie i wokół stacji paliw, a także mycie, malowanie i czyszczenie sprzętu w magazynie.

Odwołanie nie jest zasadne.

Prawo do wcześniejszej emerytury dla osób zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, z uwagi na datę urodzenia wnioskodawcy, regulują przepisy art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.: Dz. U. z 2013 roku, poz. 1440, ze zm.) oraz rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 roku, Nr 8, poz. 43, ze zm.). Prawo do emerytury nabywają ubezpieczeni po osiągnięciu wieku przewidzianego m. in. w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (1 stycznia 1999 roku) spełnili enumeratywnie określone przesłanki:

- posiadają okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat- dla kobiet i 65 lat- dla mężczyzn,

- legitymują się okresem składkowym i nieskładkowym, o którym mowa w art. 27.

Natomiast, w myśl art. 184 ust. 2 emerytura, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wykaz A prac wykonywanych w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego, stanowiący załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku wymienia w Dziale

IV „W chemii” pod pozycją 19 wymienia „przetwórstwo, magazynowanie, przepompowywanie, przeładunek, transport oraz dystrybucję ropy naftowej oraz jej produktów”.

Prace te zostały również wymienione w akcie resortowym, zarządzeniu nr 9 ministra Obrony Narodowej nr 48 dnia 12 września 1983r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w jednostkach organizacyjnych resortu obrony narodowej w Dziale IV, poz. 19 pkt 2 „robotnik magazynowy materiałów pędnych i smarów”.

Odnosząc się zaś kwestii treści świadectwa pracy w warunkach szczególnych podkreślić należy, iż świadectwo pracy jest dokumentem szczególnym, ale samo przez się nie tworzy praw podmiotowych ani ich nie pozbawia. Nie ma też cech wyłączności w zakresie dowodowym (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 października 2007 r., II PK 33/07 Lex nr 348305).

Słusznie również orzekł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia z dnia 16 czerwca 2009 r. (I UK 24/09, LEX nr 518067), że: „Świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c., gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej. Tylko dokumenty wystawione przez te organy stanowią dowód tego, co zostało w nich urzędowo zaświadczone. Natomiast świadectwo traktuje się w postępowaniu sądowym jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie”.

Wskazać należy, iż zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą Sądu Najwyższego w postępowaniu przed sądami pracy i ubezpieczeń społecznych okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokości mogą być udowodnione wszelkimi środkami dowodowymi, przewidzianymi w kodeksie postępowania cywilnego. Niezbędną przesłanką ustalenia zatrudnienia w warunkach szczególnych jest wykonywanie pracy w warunkach szkodliwych dla zdrowia człowieka stale i w pełnym wymiarze czasu pracy – w ramach rodzajowo wyodrębnionego wykazu prac szczególnych jakim jest wykaz A stanowiący załącznik nr 1 do wyżej wskazanego rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku. Wnioskodawca, będąc zatrudnionym w (...) w S. nie wykonywał pracy w warunkach szczególnych w pełnym wymiarze czasu pracy. Poza czynnościami związanymi z wydawaniem, transportem i magazynowaniem paliw i olejów, tankowaniem pojazdów, wykonywał bowiem szereg czynności o charakterze porządkowym, tj. sprzątanie terenu wokół magazynu i stacji paliw, wycinanie drzew, a także wykonywał czynności typowo konserwatorskie tj. mycie, malowanie, czyszczenie beczek, kanistrów i innego sprzętu. Nie są zaś one wymienione jako prace w warunkach szczególnych w cyt. wyżej rozporządzeniu. Nie spełnia więc przesłanki posiadania 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Nie spełnił też, na dzień wydania zaskarżonej decyzji, przesłanki ukończenia 60 lat życia (wiek ten nabył dopiero w dniu (...)).

W związku z powyższym Sąd Okręgowy, w oparciu o powołane wyżej przepisy oraz na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.